

fra den betragtning, at den nye institution bør gennemleve en gradvis udvikling, således at den kan tilpasses til de opgaver, der vil komme til at foreligge, skal foreningen indskrænke sig til at fremhæve det betydningsfulde i, at dette spørgsmål tages op til revision, når ordningen har virket en tid, og erfaringer er indhøstet. Man kan også i denne forbindelse fremhæve værdien af en vis smidighed, således at vigtige arbejder ikke forsømmes på grund af manglende arbejdskraft.

I betænkningen og også i disse bemærkninger er det flere gange nævnt, at det må anses for meget betydningsfuldt, at de nye arbejdsopgaver lægges i hænderne på højt kvalificerede arkitekter. Akademisk arkitektforening må her fremhæve det betydningsfulde i, at der skabes de bedst mulige økonomiske betingelser både for amtsarkitekterne og for deres nærmeste medarbejdere, og man har i den anledning bemærket sig de i betænkningen angivne muligheder for at tilstå de pågældende arkitekter passende bestillingstillæg. Man ville finde det naturligt, at de arkitektstillinger, som betænkningen foreslår oprettet til assistance for amtsarkitekterne aflønnes som arkitekt I og II i loven om statens tjenestemænd af 1. april 1946 og ikke som foreslået i betænkningen som arkitekter II og III.

Afsluttende bemærkninger.

Akademisk arkitektforening kan i det store og hele tiltræde det forslag, som kommissionsbetænkningen konkluderer i, men finder på flere punkter præmisserne utilfredsstillende. Vi vil derfor gerne til sidst resumere de forbehold, som er fremgået af de foregående bemærkninger.

Det er vor opfattelse:

- at betænkningen har fået en skævhed derved, at kommissionen i højere grad synes at have set ordningen ud fra administrationens synspunkter og mindre ud fra selve byggeriets synspunkt.
- at kommissionen derfor synes tilbøjelig til at opfatte amtsarkitekterne som kontrollerende embedsmænd, der indskydes i et eksisterende system, og underkender, at der her bør være tale om en nydannelse, hvor embedsarkitekter på statens vegne skal kunne gå positivt ind for de store linier i byggeriet, fordi dette er forudsætningen for en gennemførelse af den moderne byggelovgivnings og byplanlægnings principper.
- at kommissionen følgelig synes at have forudsat, at man i amtsarkitekterne vil kunne få en gruppe sagkyndige, som efter administrationens behov kan sættes ind på vidt forskellige opgaver — mens vi må lægge afgørende vægt på, at de i vore bemærkninger under A og B anførte opgaver accepteres som selve kernen i amtsarkitekternes arbejdsprogram.
- at vi i tråd hermed anser det for uheldigt ved hjælp af amtsarkitekterne at ville reparere på den ordning, hvorefter staten administrerer sin egen byggevirksomhed. Denne må som et samlet problem tages op til speciel kommissionsbehandling.
- at man under hensyn til den udvikling, der forestår på byggelovgivningens og byplanlægningens område, og de højere krav, som må stilles til embedsmænd under amtsarkitektordningen, må nære nogen betænkelighed ved de foreslåede kontorers kapacitet og de for amtsarkitektens nærmeste medarbejdere angivne lønningsvilkår.
- at man bør overveje de konsekvenser, som ordningen må få også inden for arkitektuddannelsen, og at der specielt bør tilrettelægges kortere, årlige kursus, hvorved de til amtsarkitektordningen knyttede embedsmænd får lejlighed til at holde sig i kontakt med udviklingen.
- at ordningen ikke bør føres definitivt ud i livet, før den er yderligere gennearbejdet og drøftet til bunds med bistand af arkitektsagkyndige.